

Skinkompass. (danslek)

En herre och en dam ställa sig i en fyrkant
å räcka varandra händerna i kors inuti å sjunga:

Ja, alelöv o linnelöv o bokelöv o nötter
dansa lätt min lilla vän
ja frys om mina fötter.

Stanna ett tag o herrarna stå på vänster fot å slå bakut med hög-
ra foten som en häst å hacka med tårna i golvet tre slag. Så vända
de, dansa igen:

Ja alelöv o linnelöv o bokelöv o fere
dansa lätt min lilla vän
ja, dansa med din here.

Så stannas o herrarna slå bakut igen som vid första svängen. Nu
släpper de korstagen, å ett par i sänder dansar lätt å sjunger:

Hej, dansa med Sara
så länge tråskorna vara
hej, dansa med Pelle
så länge tråskorna smäller.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2906

2

3.
2906

3

En gammal svängom.

Herrn håller damen om midjan, inte i händerna
som när de dansa långdans:

Vill inte du, så ska väl jag, så ska vi dansa med
kullan. Om igen: Vill inte du....

Kullan, kullan, kullan, kullan, kullan
om igen: kullan kullan.

Så ska vi dansa med kullan.

Köra ut julen

tillgick så, att alla ungdomarna i en by eller gård samlades.
En spelman med ett dragspel gick före, så höllo de i varandra till
en kedja. Ju längre kedjan var, dess roligare var det. Så gick de
in o igenom alla husets rum å ut genom köksdörren. Så genomgicks
alla husen. Så sjöng de vad de kunde. Jag minns en, t.ex.

Anders Persons stuga
står i ljusan låga
alla julaljusen brinna oppsan
Hej å hoppsan, lika gottsan
Inte gifter jag mig än så bråttsan.
Hej å hoppsan, lika gottsan
Inte gifter jag mig än så bråttsan.

Med rätta skulle detta vara tjugondedag Knut.

Om.
Oppvidning
Slyatiboda

Uppst. Erik M. Rylander 1930

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5.

2906

5

Julbordet julnatten.

En mycket allmän sed rätt långt fram i tiden var, att då familjen i ett hus slutat sin måltid julaftons kväll, fick ingen taga ut något ifrån bordet. Det skulle stå som de gick ifrån det till juldagsmorgon.

Tom.

Uppövning
Lyttskoda

Uppst. Fik M. Rylander 1930

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

2900

6

Tomten.

Husmodern satte särskild mat vid en kant av bordet till tomten, innan hon gick till vila. Han var en mycket gärna sedd gäst. Därav den seden, att låta ljus brinna julnatten. Han gick igenom ladugård o loge först. Det var stor tur och välsignelse hela året, om tomten gjorde visit julnatten.